

Elisabet Friis Hansens studentertale

Taler

Elisabet Friis Hansen
Student fra Tornbjerg Gymnasium

Dato

27. juni 2025

Sted

Tornbjerg Gymnasium

- 1 Kære medstudenter, kære forældre, kære ansatte og lærere på Tornbjerg Gymnasium.

På min allerførste skoledag her på Tornbjerg sagde min mor til mig: “Nyd de
5 næste tre år – de bliver de bedste i dit liv.” Og ved I hvad? Hun fik ret. De sidste tre år er simpelthen fløjet afsted. De kommer aldrig igen, og det er måske netop dét, der gør dem så særlige. Uanset om vi vil det eller ej, har årene på Tornbjerg været med til at definere os. Her på Tornbjerg har vi fået lov at finde ud af, hvem vi er, og hvem vi måske er på vej til at blive. Vi har knyttet venskaber for
10 livet, opdaget nye sider af os selv, og vi har ovenikøbet haft mulighed for at udforske og udvikle dem.

I disse bygninger har vi grinet og grædt, nogle gange på toiletterne til en Miraclesfest, andre gange af lykkelighed over et 02 eller måske endda af skam
15 over et 10-tal. Vi har grædt af glæde, af lettelse, og da virkeligheden ramte os på sidste skoledag, måske også af chok over at det her ikke kan vare for altid. For vi kunne jo ikke blive i vores lille Tornbjerg-boble for evigt. Men i en periode føltes det faktisk som et andet hjem, et lille univers, hvor reglerne var til debat, og hvor alt var relativt. Nå ja, bortset fra Brians regler selvfølgelig.

20 Skolens motto er Faglighed i Fællesskab. Den første del, tja fagligheden er jeg ikke så sikker på, men den skal vel nok komme på et tidspunkt. Men fællesskabet, dét har vi i hvert fald haft. Vi har grinet, festet, kæmpet, støttet hinanden, og skabt noget, som er større end os selv: et sammenhold. For her på
25 Tornbjerg er vores sammenhold helt unikt. Og det er altså ikke en selvfølge.

Vores fine gymnasium ligger lidt i udkanten af Odense, derude hvor storbykragerne vender, og mange af os herinde havde ikke Tornbjerg Gymnasium som første, anden eller måske tredjeprioritet. Men har så resulteret
30

i, at vi alle er forskellige. Tornbjerg er et sted, hvor alle er velkomne. Det mærkes. Her er vi kommet med vidt forskellige baggrunde, drømme og historier, og her har der været plads til os alle. Her på Tornbjerg har vi intet hierarki. Ingen, der bestemmer mere end andre. Ingen, der har sneget sig foran i køen til kantinen. 35 Og det er jeg evigt taknemlig for. Vi har alle haft plads til at udvikle os til præcis den version af os selv, der nu sidder her med hue på.

Vi har også været heldige. Corona nåede aldrig rigtigt at tage fat i vores gymnasietid. Den tog vores sidste par folkeskoleår, men ikke det her. Vi fik lov 40 til at være her sammen. Uden Google Meet. Uden de der forbandede breakout rooms. Uden følelsen af, at den ene dag tog den anden. Vi fik den ægte vare: Tornbjergsamling i kantinen, pauser i solen, grin i klasserne, sneboldkampe, idrætsdag i det fri og en studietur uden mundbind. Vi fik hinanden – i virkeligheden.

45 Jeg vil på vegne af 3. årgang nu gerne sige tak til lærerne og de ansatte her på stedet. I har skabt rammerne om det sted, hvor vi har haft de bedste 3 år. Selv på de dage, hvor vi mødte trætte ind, måske med tømmermænd eller lidt for opslugte af onlineshopping, har vi været glade for at være her, og vi har altid 50 gerne ville høre på anekdoter fra morgenstunden:) Tak fordi I har troet på os, også når vi ikke altid lige troede på os selv.

Også tak til jer, mor og far, og alle jer forældre. Tak for at køre os i skole og hente os igen. Tak for at lade os lægge hus til diverse fødselsdagsfester, forfester, 55 efterfester, morgenfester. Tak for at høre på vores brok, når karakteren ikke er høj nok, eller når ChatGPT ikke samarbejder. Tak for at smøre vores madpakker – selvom vi nok hellere tog i kantinen og købte pølsehorn for hele børneopsparingen. Tak for at sidde på sidelinjen og heppe på os gennem op- og nedture. Nu må I gerne være stolte af os, for ja, vi gjorde det fanme.

60 Det gjorde vi i hvert fald. Alt vores slid og slæb, alle de lange dage og korte nætter, de har ført os præcis hertil. Til den hal, hvor vi gennem tre år har spillet volleyball, fodboldkampe og lavet noget af en forfærdelig bip-test. Herinde har vi svedt os gennem flere timers uudholdelig danskeksamen, hvor de 65 klaustrofobisk små borde, lyden af knasende chips og de der eksamensvagter har fyldt hallens akustik. Og selvfølgelig har vi også danset en masse, masse, masse omgange lancier, og der er stadig ingen af os, der kan finde ud af den tur med damemøllen.

70

Men lige i dag vil vi faktisk gerne sidde her med vores studenterhuer, som vi har kæmpet så megahårdt for. Og jeg må indrømme, at jeg efter i dag vil savne volleyball, lancier og Tornbjergsamling. Biptesten kan jeg nok godt undvære, men ikke fællesskabet, der fulgte med.

75

Nu vil jeg ønske mange gange tillykke til mine medstudenter! Vi ses i studentertiden, for nu er det virkelig ved at være tid til. Og husk nu i fremtiden: Kom til tiden, gør jeres bedste og opfør jer ordentligt. Vi ses på vognen!

80

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

85

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elisabet-friis-hansens-studentertale-2025>

90

95

100

105